

ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๔๕

เพื่ออนุวัติตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และเพื่อให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีใช้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
“อธิการบดี”	หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
“จรรยาบรรณ”	หมายความว่า ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบ

อาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรี และส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติฐานะของสมาชิก อันจะยังให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใสศรัทธา และยกย่องของบุคคลโดยทั่วไป

“บุคลากรมหาวิทยาลัย” หมายความว่า ผู้บริหาร คณาจารย์ประจำหรือบุคลากรสาขาวิชาการ (Academic) และบุคลากรสายสนับสนุน (Non-academic) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“ผู้บริหาร” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารตาม มาตรา ๑๘ (ข) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่ากองขึ้นไป ซึ่งสภามหาวิทยาลัยจัดตั้ง ขึ้นภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการของมหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับนี้

“คณาจารย์ประจำ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ที่ดำรงตำแหน่งวิชาการตามมาตรา ๑๘ (ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการหรืออาจารย์พนักงาน อาจารย์ประจำที่มีสัญญาจ้างไม่ต่ำกว่า ๕ เดือน พนักงานราชการซึ่งทำหน้าที่สอน เป็นผู้ได้บังคับบัญชาตามข้อบังคับนี้

“บุคลากรสายสนับสนุน” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ที่ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ตามมาตรา ๑๘ (ค) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ พนักงาน ราชการประเภททั่วไป พนักงานมหาวิทยาลัยประเภททั่วไป พนักงานสัญญาจ้าง และลูกจ้างประจำ ของมหาวิทยาลัย เป็นผู้ได้บังคับบัญชาตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และเป็นผู้มีอำนาจและหน้าที่ ตามมาตรา ๓๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นผู้บังคับบัญชา ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และเป็นผู้บังคับบัญชาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

หมวด ๑

จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ จรรยาบรรณต่อตนเอง มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงเป็นผู้มีศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรมอันดีงาม ละเว้นจากอบายมุข ความชั่วทั้งปวง

(๒) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความ ซื่อสัตย์สุจริต และไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนด ไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชานั้นด้วย

(๓) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงมีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ข้อ ๓ จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงยึดมั่นในเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย ไม่ประพฤติและไม่ปฏิบัติในทางที่ทำให้มหาวิทยาลัยเสื่อมเสียชื่อเสียง

(๒) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติหน้าที่และภารกิจที่ได้รับมอบหมายด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ

(๓) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติหน้าที่และภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ

(๔) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่และภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

(๕) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเสียวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ข้อ ๔ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือส่วนราชการหรือหน่วยงานของตนเอง ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การร่วมทำงานและการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

(๒) บุคลากรมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนการปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

(๓) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๔) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๕) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

ข้อ ๘ จรรยาบรรณของผู้บริหาร มีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้บริหารพึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนการปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม
- (๒) ผู้บริหารพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยการยึดหลักความเป็นธรรมและเสมอภาค
- (๓) ผู้บริหารพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์สุจริต ทำงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้
- (๔) ผู้บริหารพึงคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ คำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อบุคลากรของมหาวิทยาลัย รับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- (๕) ผู้บริหารพึงมีคุณธรรมในการบริหารจัดการ เช่น การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การมอบหมายงาน ฯลฯ

ข้อ ๑๐ จรรยาบรรณต่อผู้มาติดต่องานและสังคม มีดังต่อไปนี้

- (๑) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงให้บริการผู้มาติดต่องานด้วยความมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อและใช้กริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่า มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ
- (๒) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป
- (๓) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงละเว้นการรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะพึงให้กัน โดยเสน่หาจากผู้มาติดต่องาน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

หมวด ๒

จรรยาบรรณวิชาชีพ

ข้อ ๑๑ จรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ (Professional Ethics) นอกเหนือจากจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยตามหมวด ๑ แล้ว คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติตน ดังนี้

- (๑) อาจารย์พึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไป ทั้งด้านความประพฤติส่วนตัวและการปฏิบัติงาน

- (๒) อาจารย์พึงสอนศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ปิดบังความรู้ทางวิชาการ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างเมตตาและเป็นธรรม
- (๓) อาจารย์พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ สุจริต
- (๔) อาจารย์พึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการไม่ถูกรบงำด้วยอิทธิพล หรือประโยชน์อื่นใด
- (๕) อาจารย์พึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา
- (๖) อาจารย์พึงเป็นนักวิจัยที่มีจรรยาบรรณนักวิจัยตามข้อกำหนดของ คณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ
- (๗) อาจารย์พึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานเยี่ยงกัลยาณมิตร ช่วยเหลือ ส่งเสริมและ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน
- (๘) อาจารย์พึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมในการ พัฒนามหาวิทยาลัย
- (๙) อาจารย์พึงละเว้นจากการลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นไปใช้ โดยอ้างว่าเป็นผลงานของตนเอง
- (๑๐) อาจารย์พึงเป็นนักวิชาการที่รอบรู้ในสาขาวิชาของตนเองเพื่อชี้แนะสังคม ท้องถิ่นและประเทศชาติ
- (๑๑) อาจารย์พึงรักษาศักดิ์ศรี เกียรติยศ และภูมิธรรมแห่งตนให้เหมาะสมกับ ความเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๒ จรรยาบรรณวิชาชีพบุคลากรสายสนับสนุน บุคลากรสายสนับสนุนต้อง ปฏิบัติงานตามที่ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยกำหนด และตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง (ในกรณีพนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัยสัญญาจ้าง) และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของ ผู้บังคับบัญชาส่วนราชการซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของ มหาวิทยาลัย นอกเหนือจากจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยตามหมวด ๑ แล้ว บุคลากรสาย สนับสนุนของมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติตน ดังนี้

- (๑) บุคลากรสายสนับสนุนพึงเป็นผู้ใฝ่รู้ในวิทยาการใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะในการทำงานที่ตนได้รับมอบหมาย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และพร้อมรับฟัง ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้อื่นเพื่อพิจารณานำไปใช้ในทางที่เป็นประโยชน์ต่องาน ของส่วนราชการมหาวิทยาลัย

(๒) บุคลากรสายสนับสนุนพึงหลีกเลี่ยงการนำข้อมูลหรือเรื่องราวของบุคลากรมหาวิทยาลัย ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน เรื่องส่วนบุคคล และ/หรือ เรื่องความเป็นไปในส่วนราชการออกไปเปิดเผยหรือวิจารณ์ในลักษณะที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลและภาพลักษณ์โดยรวมของมหาวิทยาลัย

(๓) บุคลากรสายสนับสนุนพึงรับฟังคำแนะนำและยอมรับในการสั่งการของผู้บังคับบัญชา ผู้บริหารส่วนราชการ ในสิ่งที่ถูกต้อง หลีกเลี่ยงการปฏิบัติงานที่ข้ามขั้นตอนการบังคับบัญชา

(๔) บุคลากรสายสนับสนุนพึงปรับตัวให้สามารถทำงานร่วมกับบุคคลอื่นด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมีมนุษยสัมพันธ์อันดี ไม่ปิดบังข้อมูลและเทคนิคที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงาน

(๕) บุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพนั้นด้วย

หมวด ๓

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๓ บุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณ หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าบุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงโดยพลัน และต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า

ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวนเบื้องต้นว่าการกล่าวหาอันมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนข้อเท็จจริงบุคลากรมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๔ บุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ และพฤติกรรมแห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัย หรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยกับบุคลากรมหาวิทยาลัยที่เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นตามกฎหมายที่ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ในกรณีที่ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการหรืออาจารย์ประจำสัญญาจ้างหรือบุคลากรสายสนับสนุน ให้ดำเนินการตามกฎหมายที่ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่งเป็นพนักงานราชการ ให้ดำเนินการตามกฎหมายที่ว่าด้วยพนักงานราชการ

ในกรณีที่การประพฤติผิดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่งไม่เป็นความผิดวินัย ให้อธิการบดีในฐานะผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายที่ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บน แล้วแต่กรณี และหากบุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ในกรณีที่อธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง คำว่าผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายที่ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษานี้ ให้หมายถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายที่ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๑๕ ผู้บริหารที่เป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการของมหาวิทยาลัยผู้ใด เมื่อปรากฏว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าบุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย ละเลยไม่ดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ผู้บริหารผู้ใดกลั่นแกล้งบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ได้บังคับบัญชา ในการกล่าวหาหรือดำเนินการทางวินัยให้ถือว่าผู้บริหารผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๖ บุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง

การอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนด ในข้อบังคับที่สภามหาวิทยาลัยออกตามกฎหมายที่ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบัน อุดมศึกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

อาวุธ ศรีสุกรี

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์อาวุธ ศรีสุกรี)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่